

פכ"ד - קניית הגורן

דחי"א כא	שמ"ב כד
(יח) וימלאך יקנן אמר אלגד לאמר לדויד בן יעלה דויד להקים מזבח ליקנן בגרן ארגו היבסי: (יט) ויעל דוד בדברגד אשר דבר בשם יקנן: (כ) וישב ארגו וירא את המלך וארבעת בניו עמו מתחבאים וארגו דש חטים: (כא) ויבא דויד עד ארגו ויבט ארגו וירא את דויד ויצא מרגרו וישתחו לדויד אפים ארצה:	(יח) ויבאגד אלדוד ביום ההוא ויאמר לו עלה הקם ליקנן מזבח בגרן ארונה היבסי: (יט) ויעל דוד בדברגד כאשר צוה יקנן: (כ) וישקף ארונה וירא את המלך ואת עבדיו עברים עליו ויצא ארונה וישתחו למלך אפיו ארצה:
(כב) ויאמר דויד אל ארגו תנה לי מקום הגרן ואבנה בו מזבח ליקנן בכסף מלא תנהו לי ותעצר המגפה מעל העם: (כג) ויאמר ארגו אל דויד קח לך ויעש אדני המלך הטוב בעיניו ראה נתתי הבקר לעלות והמורגים לעצים והחטים למנחה הכל נתתי:	(כא) ויאמר ארונה מדוע בא אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות מעמד את הגרן לבנות מזבח ליקנן ותעצר המגפה מעל העם: (כב) ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעיניו ראה הבקר לעלה והמורגים וכלי הבקר לעצים: (כג) הכל נתן ארונה המלך למלך ויאמר ארונה אל המלך יקנן אלהיך ירצה:
(כד) ויאמר המלך דויד לארגו לא פיקנה אקנה בכסף מלא כי לא אשא אשר לך ליקנן והעלות עולה חנם: (כה) ויתן דויד לארגו במקום שקלי זהב משקל שש מאות: (כו) ויבן שם דויד מזבח ליקנן ויעל עלות ושלמים ויקרא אל יקנן ויענהו באש מרהשמים על מזבח העלה פ:	(כד) ויאמר המלך אל ארונה לא פיקנו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה ליקנן אלהי עלות חנם ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים: (כה) ויבן שם דוד מזבח ליקנן ויעל עלות ושלמים ויעתר יקנן לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל:

בראשית רבה עט

ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו וגו' במאה קשיטה (בראשית לג, יט), אמר רבי יודן בר סימון זה אחד משלושה מקומות שאין אמות העולם יכולין להונות את ישראל לומר גזולים הן בידיכם, ואלו הן: מערת המכפלה, ובית המקדש, וקבורתו של יוסף.
מערת המכפלה, דכתיב (בראשית כג, טז): וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרו בית המקדש, דכתיב (דברי הימים א כא, כה): ויתן דויד לארגו במקום וגו'. וקבורתו של יוסף: ויקן את חלקת השדה, יעקב קנה שכם.

חגיגה ג ע"ב

הרבה פרקים כבשו עולי מצרים ולא כבשו עולי בבל, מפני שקדושה ראשונה קדשה לשענה ולא קדשה לעתיד לבא....

רמב"ם תרומות א:ה

כל שהחזיקו עולי מצרים ונתקדש קדשה ראשונה כיון שגלו בטלה קדשתו. שקדשה ראשונה לפי שהיתה מפני הכפוש בלבד קדשה לשענה ולא קדשה לעתיד לבוא. כיון שעלו בני הגולה והחזיקו במקצת הארץ קדשה קדשה שניה העומדת לעולם לשענה ולעתיד לבוא.